

ရှင်မိလယ်

ချစ်မိသည့် ရင်

L လင်

‘ကိုယ် မချစ်တဲ့ မိန်းမတစ်ယောက်ကို
ဂုဏ်သိက္ခာကိုအကြောင်းပြပြီး လက်ထပ်ရမယ်ဆိုရင်
အဲဒီဂုဏ်သိက္ခာကို ကျွန်တော့်ခြေဖဝါးအောက်မှာ ပဲ
နင်းချေပစ်မယ်... ကိုကို...’

(ပရိဂျူဆာ)သုဘုန်း

‘ဘဝတစ်ခု တည်ဆောက်ခဲ့ရင်
အဲဒီဘဝကို ကျေနပ်သည် ဖြစ်စေ
မကျေနပ်သည် ဖြစ်စေ
တာဝန်ယူဖြေရှင်းတတ်ဖို့
အရေးကြီးတယ်... ညီ’

(ဒါရိုက်တာ)နေဘုန်းလှိုင်

‘အဲဒါ... ငါ့ရင်ထဲက ခံစားချက်တွေပဲ ဒီရယ်
သူသာ ငါ့ကို ပြန်မချစ်လာခဲ့ရင် ငါသေမှာ ...
ငါသေသွားမှာ ဒီ... အဲဒီလောက်ထိ ငါ သူ့ကို

ချစ်ခဲ့တာ... ငါ သိပ်ပြီး ရူးသွပ်ရာများကျသလား

ငါ သူ့ကိုတစ်ဖက်သတ် ဖြစ်ခဲ့တာ...

ငါမှားသလားဟင် ဒီ...

(သရုပ်ဆောင်)သျှင်စွဲမက်(မက်)

‘မမှားဘူး... နင် မမှားခဲ့ပါဘူး... မက်... အချစ်ဆိုတာ

တားဆီးကန့်သတ် ပိတ်ပင်လို့ ရတဲ့ အရာဝတ္ထု မဟုတ်ဘူး

သူ့အလိုလို နှလုံးသားထဲက ခိုးယူပေါက် စီးဆင်းလာတဲ့ ကို

ခံစားမှုသက်သက်ပဲ... နင်ကိုယ်တိုင်က သူ့ကို ငါမချစ်တော့ဘူးလို့

တားဆီးကန့်သတ်ပြီး နှလုံးသားကို ပိတ်ပင်နိုင်တဲ့ အင်အားမရှိ
တော့ဘူးလေ... အဲဒီအတွက်

နင်မမှားပါဘူး... မက်ရယ်...’

(Queenကုမ္ပဏီ MD)ဒီရူပါ(ဒီ)

(၁)

အိမ်ကနေထွက်လာကတည်းက စိတ်မကြည်ရသည့်ကြားထဲ စူပါမာ
ကတ်တစ်ခုမှာ ကြုံတွေ့လိုက်ရသည့်အဖြစ် တစ်ခုက ဒီရဲ့ ပြေညီနေတဲ့
မျက်ခုံးလေးနှစ်ခုကို တွန့်ကျံသွားသည် အထိ စိတ်ရှုပ်ထွေးသွားခဲ့ရလေ

သည် ။

စိတ်ရှုပ်ရှုပ်နှင့် ဒီကို အရှေ့တည့်တည့်မှ အမြင်သာအထင်သာကြီး ပ
ခုံးချင်းဝင်တိုက်လိုက်သည့် အမျိုးသားကိုလည်း နှုတ်ခမ်းလေးစေ့လျက်
မော့ကြည့်လိုက်မိသည် ။

‘ဟွန်း... မတော်လို့ ဗျာ... ဆောရီးနော်...’

ရပ်ရည်နှင့်မှ မလိုက်ဖက်သည့် တမင်ထွင်ပြီး ဝင်လုံးလိုက်သည့် သူ
ကို ဒီ မနှစ်မြို့စွာတစ်ချက်တည်တည် စိုက်ကြည့်လိုက်မိသည် ။

ဒီက ကိုယ့်ကိုယ်ကိုယ်ကလွဲပြီး ဘယ်သူ့ကိုမှ သိပ်အရေးမထား အ
ထင်မကြီးတတ်သည့် မိန်းမဖြစ်ခဲ့ပေမဲ့ လူတစ်ယောက်ကိုကြည့်လိုက်ရ
င် သာမန်ကာလျှံကာ ကြည့်လိုက်ပေမဲ့... လည်း သူ့ရပ်ရည်ကို ခြေဖျား
ကနေခေါင်းအထိ အကဲခတ်မိပြီးသားဖြစ်သွားရသည် ။

သူ့ကိုကြည့်လိုက်တာနှင့် မိန်းကလေးတစ်ယောက်
ရင်ကိုချက်ချင်းကြီး ထိရိုက်သွားသလို ညှို့ငင်သည့်မျက်လုံးတောက်
တောက်တွေကိုပိုင်ဆိုင်ထားပြီး ယောက်ျားတစ်ယောက်နှင့်မလိုက် ဖက်
အောင် ဖြူနုသွယ်လျသော ကိုယ်ခန္ဓာက အရပ်အရှည်ကြီးနှင့် လိုက်ဖက်
ညီအောင်တော့ အချိုးကျသည် ဆိုတာ အကဲခတ်မိပြီးသားဖြစ်သွားရသ
ည် ။

မျက်နှာသွယ်သွယ်ချောချော လေးကိုင်းနှုတ်ခမ်း လိပ်လိပ်
နှာတံဖြောင့်စင်းစင်း ကျယ်သောနဖူးနှင့် အထူးပေါ်လွင်လှသည့် သူ့ရဲ့
ညှို့ရီရီ မျက်လုံးတွေက မြင်လိုက်တာနှင့်သူဟာ မိန်းကလေးတစ်ယော
က် ပစ်ကျလောက်သည့် ညှို့အားကောင်းသည့်
ယောက်ျားတစ်ယောက်ဖြစ်မှန်း ဒီ သုံးသပ်အကဲခတ်လိုက်မိပြီးဖြစ်သွား
ရသည် ။

အခုလည်း ကြည့်...

ဒီနှင့် ထပ်ကြပ်မကွာလိုက်ပါ လာပြီး ဒီ ဝယ်သမျှ ပစ္စည်းတွေကို တစ်ခုမဟုတ် ... တစ်ခု ဆင်တူလိုက်ဝယ်နေသည့် သူရည်ရွယ်ချက်က ဘာလဲဆိုတာ ဒီ အပြီးသိလိုက်ရပြီးဖြစ်သည်။ ။

ဒီလိုမိန်းကလေးတစ်ယောက်ကို မြင်မြင်ချင်း ဝင်လုံးတတ်သည့် ယောက်ျားမျိုးကို ဒီ ပိုပြီး အထင်သေးမိတာမို့ သူ့ကို စိတ်ထဲကနေ ကဲ့ရဲ့ ရှုံ့ချပြီး Cashierမှာ ငွေရှင်းဖို့ ရပ်လိုက်သည်။ ။ အဲဒီအချိန်မှာ သူကလည်း ဒီနှင့်အတူ ယှဉ်ရပ်ပြီး ဒီကိုမထိတထိ မျက်လုံးတွေနှင့် စီးမိုးငုံ့ကြည့်လာပြန်သည်။ ။

တောက်... ဘယ်လိုလူစားမျိုးနဲ့ လာတိုခဲ့ရပါလိမ့် ဖြစ်နိုင်ရင် ဒီနေရာကနေ ဒီ ချာခနဲသာလှည့်ထွက်ပစ်လိုက်ချင်သည်။ ။

အခုလည်း သူ့အရှေ့ကနေ လှည့်ထွက်ဖို့ အရေး ငွေအမြန်ရှင်းလိုက်ရပါသည်။ ။

‘Cash ရှင်းမယ်နော် အစ်မ...’

ဒီသွက်သွက်ကလေးပြောလိုက်တာကို သူက တစ်ဖက်လှည့်ပြီး ပခုံးတွန့်ကာ သဘောကျသလို အသံထွက်ရယ်လိုက်ပြန်သဖြင့် သူ့ကိုမျက်မှောင်ကျွတ်ကြည့်လိုက်မိသည်။ ။

‘ဒီမှာ ... ရှင်.... ဘာဖြစ်နေတာလဲ’

ဘယ်လိုမှ သည်းမခံနိုင်တော့သည့်အဆုံး ဒီ သူ့ကို ရန်ထောင်လိုက်မိတော့သည်။ ။

‘ဪ... ဟော်... သဘောကျလို့ ပါ...’

‘ဘာရှင့်...’

‘ဪ... ဒီလိုပါ ကျွန်တော့်ကိုယ်ကျွန်တော် သဘောကျမိတာပါ... ဟွန်း ဆောရီးနော်... ဝယ်လိုက်တာတွေများ သွားလို့ ပိုက်ဆံမလောက် တော့ဘူး... ခရက်ဒစ်ကတ်လည်း ပါမလာဘူး... ဟို... ဒီက ဖုန်းက လေးခဏငှားပါနော်... ကျွန်တော်... အိမ်ကိုပိုက်ဆံလာပို့ခိုင်းမလို့ ’

ပြောပြောဆိုဆို ဒီကိုင်ထားသည့် ဖုန်းကလေးကို ဖျတ်ခနဲ ဆွဲယူလိုက်သည့် သူ့ကို ဒီဘာမှ ပြန်မပြောနိုင်လောက်အောင် ကြောင်ကြည့်လိုက်မိသည်။ ။

အဲဒီအချိန်မှာ သူက ပခုံးနှစ်ဖက်တွန့်လျက် အကျအနာ ဖုန်းခေါ်ပြီးဖြစ်သည်။ ။

‘ဟယ်လို... ကိုကို... ဟား... ကျွန်တော့်စိတ်ထဲ ဘယ်လိုမှ မမျိုးသိပ်နိုင်တော့လို့ ဖုန်းဆက်လိုက်တာ... အခု ကျွန်တော် စူပါမားကတ်ထဲရောက်နေတယ် ကိုကို... သိပ်ထူးဆန်းတဲ့ ခံစားမှုတစ်ခုရခဲ့ပြီး... ကောင်မလေးတစ်ယောက် ကျွန်တော်တွေ့တယ်... သိပ်ချောတာပဲကိုကို... ကိုကို မြင်ရင် အရမ်းခိုက်သွားမယ်... စူပါရပ်ကိုကိုရ... ကျွန်တော်ကြွားနေတာ မဟုတ်ဘူး နော်...’

‘ဟင်... ဘာတွေပြောနေတာလဲ...’

ပိုက်ဆံလာပို့ခိုင်းတဲ့ သူက... ရုပ်ရည်တွေ အသံတွေ ဟန်တွေပြောနေတာ... သူက... ဘာမို့လို့ လဲ။

‘အဟား... ဟား... မလျှို့ပါဘူး... ကိုကိုရ ကျွန်တော့်ကောင်မလေး အခုမဖြစ်သေးပေမဲ့... ဟဲ... ဟဲ... လာမယ်လေဗျာ... မကြာမီ လာမည်မျှော်ပေါ့... အခု ကိုကို ဘယ်မှာ လဲ ရိုက်ကွင်းမှာ လား... ရှုတင်ပြီးတာနဲ့

အိမ်ကိုတန်းပြန်လာခဲ့ဗျာ... ကျွန်တော် သူ့အကြောင်းကို သိပ်ပြောပြချင်
နေပြီ... ဒါပဲနော်... ကိုကို...’

‘ဟင်...’

အိမ်ကို ပိုက်ဆံမလောက်လို့ လှမ်းဖုန်းဆက်ပြီး လိုက်ပို့ခိုင်းသည့် သူ
က ပိုက်ဆံစကားတစ်ခွန်းမှ မပါဘဲ သူ့ကိုကိုကို ဒီရုပ်ရည် ညွှန်းဆိုဖွဲ့လို
က်တာဆိုတော့ မဟုတ်မှ လွဲရော၊ ဒီလူဟာ ရုပ်ရှင်ဗီဒီယို Producer တစ်
ယောက်ဆိုတာ ဒီစိတ်ထဲကအလိုလိုရိပ်မိလိုက်ရပြီဖြစ်သည်။ ။

ဒါပေမဲ့ ဒီက ဟန်ဆောင်ကောင်းစွာဖြင့်ပင် သူ့ကို မျက်ခုံးရှုံ့လျက်
ကြည့်နေရာကနေ နည်းနည်းလေးမှ လျှော့မကြည့်မိဘဲ ဒီအတိုင်းလက်
ပိုက်မတ်တပ်ရပ် ကြည့်နေလိုက်သည်။ ။

‘ဟွန်း... ကျေးဇူးပဲဗျာ... နာမည်လေးတဆိတ်လောက် ပြောပြနိုင်မ
လားဟင်...’

ဒီလက်ထဲကို ဖုန်းကလေးကမ်းပေးရင်း
ပြောင်ချော်ချော်မျက်နှာပေးဖြင့် ပြောလာသည့် သူ့ကို ဒီဘာမှ အပိုစ
ကားမဆိုတော့ဘဲ ငွေရှင်းပြီးသည် နှင့် စူပါမားကတ်ထဲမှ ချာခနဲလှည့်
ထွက်လာခဲ့မိသည်။ ။

လူကသာ သူ့အရှေ့ကနေ လှည့်ထွက်လာခဲ့ပေမဲ့ သူက ကိုယ့်အနောက်
ကို တိတ်တိတ်ကလေး လိုက်ပါ လာပြီဆိုတာကို သိလိုက်ရသည့်ရင်
က ဗရမ်းဗတာ ခုန်မြည်လှုပ်ရမ်းသွားလေတော့သည်။ ။

တစ်သက်နဲ့ တစ်ကိုယ် ဘယ်ယောက်ျားပျိုတစ်ဦး တစ်ယောက်နဲ့ မှ
မတိမ်းညွတ်ခဲ့ဘူးသည့်ရင်က အခု မထင်မှတ်ဘဲ တဒိန်းဒိန်းခုန်မြည်
လာခဲ့ပြီမို့ ဒီ ကိုယ့်ကိုယ်ကိုယ် ရှက်လည်း ရှက်မိကာ ကားဆီကိုပဲ ခြေကု

နံ့သုတ်လိုက်မိတော့သည်။ ။

အင်း...

ငါ ဘာဖြစ်သွားရတာပါလိမ့်...

တစ်ခါမှ ... ဒီလောက်အထိ ဘယ်ယောက်ျားရဲ့ အပြောအဆိုနဲ့ မှ မ
သာယာ မကြည်နူးခဲ့မိတဲ့ ဒီ ဒီတစ်ခါတော့ ကိုယ့်လိပ်ပြာကိုယ်ရှက်မိ
တာကို ဝန်ခံလိုက်မိပြီဖြစ်သည်။ ။

အခုကျမှ ... ဒီဘာများ ဖြစ်သွားရပြီလဲ...။

သူဟာ... သိပ်ချောတဲ့ ယောက်ျားဖြစ်ခဲ့လို့ များ လား...။

ဖြစ်နိုင်ချေ အများကြီးရှိသည်။ ။

ဒီသည် ကိုယ်ကိုယ်တိုင်က ချောမောလှပသူဖြစ်သလို ဒီကို စိတ်ဝင်
စား သဘောကျသူကိုလည်း ချောမောပြေပြစ်သူ ဖြစ်စေချင်သည်။ ။

‘ဟင်...’

စိတ်ရဲ့ မွန်းကြပ်မှုကို မခံနိုင်တော့သည့်အဆုံး ဒီသက်ပြင်းကလေး
မသိမသာ ရှိုက်လိုက်မိသည်။ ။

သူကတော့ ဒီကားနားရောက်တဲ့ အထိ လိုက်ပါလာခဲ့လေပြီ။

‘ဟား... ဟေ့... ဘာဖြစ်လို့ ခြေကုန်သုတ်ရတာလဲ... အနောက်က
ကျားလိုက်လာလို့ လား...’

‘ဟုတ်တယ်...’

ဒီ သူ့ကို လေကုန်ခံ ဧည့်ဒေါက်ခံ လိုက်မိပြန်သည်။ ။

ဒီလောက် ဘယ်ယောက်ျားကိုမှ အဖက်လုပ်ပြီး... စကားမပြောသ

ည့် မိန်းမက အခုတော့ သူ့ကို ဧည့်ဒေါက်ခံနေမိတာ အဆန်းဆုံးစိတ်ခံစားချက်တစ်ခုဖြစ်ခဲ့သည်။ ။

ပြီးတော့... ဒီမျက်လုံးတွေက နွေးထွေးနေသလို နှုတ်ခမ်းလေးကလည်း ... ရယ်ချင်တာကို... ထိန်းထားရသဖြင့် ကြည်နူးမှုဖြင့် ကျိတ်ကျေနပ်နေတာကိုများ သူသာသိသွားရင်ဖြင့်

အမယ်လေး... ရှက်မိပါသေးသည်။ ။

‘ကျားက... ခြေရာကြီးလား... ဟင်’

အံ့မယ်...

သူကလည်း အလာကြီးပါလား...။

‘အင်း... အကြီးကြီးပဲ...’

ဒီကလည်း တစ်သက်လုံးမသွက်ခဲ့သည့်လျှာက အခုတော့ သွက်နေလေပြီ။

‘ဒါဆို... ကျားကြီးခြေရာကြီး... မေးပါများ စကားရဖြစ်ပြီ... မင်းနာမည်လေး... သိပါရစေလား... ကွာ’

‘ဟင်... ဒါဘာသံကြီးလဲ...’

‘အသနားခံ တောင်းတဲ့ အသံ...’

‘ဟယ်... ကြည့်စမ်း... ကိုယ့်ကိုယ်ကိုယ်... ဒီလိုပြောရသလား... သေနာလေးရဲ့ ...’

‘ဟား... ခင်ဖို့ ကောင်းလိုက်တာဗျာ... ကျွန်တော် မင်းကို ခင်တယ်ဗျာ... ကျွန်တော့်နာမည် သုဘုန်း... ဒီမှာ ကျွန်တော့်ရဲ့ Visiting Card... မင်းရဲ့ Visiting Card ကလေးလည်း ပလိစ်...’

‘ဘာလုပ်ရအောင် ယူရမှာ လဲ...’

ဒီက ဘာမှ မဟုတ်သလိုပြောပြီး ကားတံခါးဆွဲဖွင့်ကာ ကားထဲဝင် ထိုင်လိုက်တော့ သူက ဒီဆွဲဖွင့်လိုက်တဲ့ ကားတံခါးကို ဆွဲကိုင်ထားရင်း က သူ့လိပ်စာကတ်ကို အတင်းထိုးပေးနေလေသည်။ ။

‘ရှေ့... ယူလိုက်ပါဗျာ... မယူရင်ကျွန်တော်က ဖယ်မပေးဘူး...’

‘ဒုက္ခပဲ... ဇွတ်ကြီးပါလား... ဘယ်သူသားလဲ...’

ဒီ စိတ်ပေါက်ပေါက်ဖြင့် ပွစိပွစိရေရွတ်ပြီး သူ့လက်ထဲက ကတ်က လေးကို လှမ်းယူလိုက်ရသည်။ ။

‘ဒီလို လိမ္မာစမ်းပါ... မင်းအတွက်လိုအပ်မယ်ထင်လို့ ပါ... မင်းရုပ် ကလေးက အရမ်းချောတော့ မင်းသမီးများ စိတ်ဝင်စားမယ်ဆိုရင်ဗျာ...’

‘တို့ က... ကြုံရာ ကျပန်းရူးတဲ့ လူမှ မဟုတ်တာ... မသိရင် မှတ် ထား...’

‘ဟား... မှတ်ပါတယ်... မှတ်ပါတယ်ဗျာ’

ခြေကားယားလက်ကားယားဖြင့် ဒီကားအရှေ့က နေကာရပ်လိုက် သည့် သူ့ကို ဒီစိတ်ပျက်သလို မျက်ခုံးရှုံ့ပြီး မေးဆတ်မေးပစ်လိုက်သည်။ ။

‘ဘာပြောဦးမလဲ...’

‘ပြောစရာကျန်သေးလို့ ပါ...’

‘ကဲ... ဘာပြောမလဲ... ပြော...’

‘အဟား... တကယ်ဗျာ... ရုပ်ရည်ရော... အပြောအဆို အမူအရာ... အိုက်တင်ပါ... သဘောကျတယ်ဗျာ...’

‘အရူး... ပဲ... ကဲ... အရှေ့က ဖယ်တော့...’

ဒီ သူ့ကိုပက်ခနဲ ပြန်ပြောလိုက်ပြီး ကားကိုဝေါခနဲ မောင်းထွက်လာ ခဲ့မိပါတော့သည်။ ။

အခုလို... မထင်မှတ်ဘဲ စူပါမားကတ်မှာ တွေ့ပြီး ဒီကို သဘောကျပြောလာတယ်ဆိုတော့လည်း ဒီမှာ ... စိတ်ဆိုးရခက်ခက်ဖြစ်သွားရသလို တကယ်... အတည်အတုံအနောက်က ပါ လာပြီးဖြစ်သည့် သူ့ကိုလည်း ပညာတစ်ခုပေးဖို့ ဆုံးဖြတ်ချက်ဖြင့် ကားကို မက်တို့ အိမ်ကိုပဲ တန်းမောင်းလိုက်ပါတော့သည်။ ။

(၂)

သူမနေတဲ့ တိုက်ခန်းကို သိပြီဆိုကတည်းက သူမနာမည်နှင့် ဖုန်းနံပါတ်ကို စုံစမ်းရတာ သူ့အဖို့ သိပ်မခဲယဉ်းခဲ့ပါ။

သူမရဲ့ ဖုန်းနံပါတ်ကလေးကို ရပြီးပြီးချင်းမှာပဲ သူမဆီကို သူချက်ချင်းလက်ငင်းကြီး ဖုန်းဆက်လိုက်ပါတော့သည်။ ။

အင်း...

ဘာလိုလိုနှင့် သူတောင် မိန်းမတစ်ယောက်ရဲ့ ဘဝထဲကို နှလုံးသားဖြင့် ပျော်ဝင်ပေးဆပ်လိုက်မိပြီဖြစ်သည်။ ။

ကိုယ်သဘောကျသည့်မိန်းမကို အခုလိုဖုန်းကလေးဖြင့် လေချိုသွေးရတော့မယ်ဆိုတော့လည်း သူ့မှာ အရွယ်နှင့်မမျှအောင် ရင်တွေခုန်ကာ စိတ်လှုပ်ရှားနေရပြီဖြစ်သည်။ ။

သူကသာရင်ခုန်စိတ်လှုပ်ရှားနေခဲ့တာ သူမကတော့ သူ့ကို ဘယ်လို စကားလုံးမျိုးနှင့် ထိုးနှက်လာဦးမည်မသိ။

အဲဒီအချိန်မှာပဲ သူမရဲ့ အသံကလေးကို ဖုန်းထဲကနေ ရင်ခုန်ချို့မြိန်စွာကြားလိုက်ရပါသည်။ ။

‘ဟယ်လို...’

‘မက်လား... ကိုယ်ပါ...’

‘ရှင်... ဘယ်သူပါလိမ့်...’

‘ကိုယ်... ပါ... မက်နဲ့ မနေ့က စူပါမာကတ်မှာ တွေ့တဲ့ သူပါ... သုဘုန်းလေ မက်ရဲ့ ကိုယ့်နာမည်ကိုတော့ မင်း မမေ့လောက်သေးပါဘူး...’

‘ရှင်...’

တစ်ဖက်က ဝေခွဲမရ တရှင်ရှင်ဖြစ်နေသည့် သျှင်စွဲမက်ရဲ့ လျှို့ဝှက်မှုကို သူတိတ်တိတ်ကလေး ပြုံးလိုက်မိသည်။ ။

မနေ့ကတော့ ဟိတ်ကြီး ဟန်ကြီးတစ်ခွဲသားနဲ့ ...

အခုကျတော့ ရိုးသယောင်အသံကလေးပါလား။

သူတောင်စဉ်းစားရ ခပ်ကျယ်ကျယ်ဖြစ်သွားရသည်။ ။

‘သျှင်စွဲမက်... ကိုယ့်ကို ဘာတွေလိုမ့်ဦးမလဲ ပြော...’

စဉ်းစားရကျပ်ကျပ်နဲ့ ခဏငြိမ်သွားသည့် မက်ကိုသူလှမ်းစလိုက်မိသည်။ ။

ဒါမှ သူမပင်ကိုမိတွေ့ပေါ်လာမှာ ...

‘ရှင်... ဘယ်သူလဲ မသိဘူး... ရှင်ဖုန်းမှားပြီထင်တယ် ကျွန်မ မနေ့က ဘယ်မှ မသွားဘူး... အိမ်မှာ တစ်နေကုန် ရှိပါတယ်’

‘ဘာလဲ... မင်း ကိုယ့်ကို စိတ်ပျက်အောင်လုပ်နေတာလား... ကိုယ်က မင်းနဲ့ ပတ်သက်ပြီး ဘယ်တော့မှ စိတ်မပျက်ဘူး...’

‘ခက်ပြီ...’

ရယ်စစလေး ညည်းလိုက်သည့် သူမအသံလေးက မနေ့ကလို ခပ်မာမာမဟုတ်သလို နူးညံ့ပျော့ပျောင်းနေတာ အံ့သြခဲ့မိသေးသည်။ ။

အင်း... ဘာပဲဖြစ်ဖြစ်...

မက်က မာနကြီးတဲ့ အမျိုးသမီးဆိုတာကိုတော့ သူမြင်မြင်ချင်း သုံး
သပ်မိပြီးသားဖြစ်ခဲ့ရသည်။ ။

အခုလို မသိချင်ယောင်ဆောင်ပြတတ်တဲ့ မိန်းမအဖြစ်လည်း သူ့အ
ထင်ကြီးရပြန်ပြီးမို့ နှစ်ခြိုက်စွာပြုံးလိုက်ရင်းက စကားကို
ဆက်လိုက်မိပြန်သည်။ ။

‘မခက်ပါဘူး မက်ရဲ့ ... ကိုယ်သိပါတယ်... မက်ကို ကိုယ်တွေ့တွေ့ချ
င်း မခင်ချင်ဘူးဆိုတာ...’

‘ဟာ... သေတော့မှာပဲ’

သူမက စိတ်ပျက်သလိုကလေး ညည်းလိုက်တော့ သူက နှုတ်ခမ်းကို
ကံပြီး ကျိတ်ရယ်လိုက်မိသည်။ ။

အမျိုးမျိုး... တတ်လည်း တတ်နိုင်တဲ့ မိန်းမ။

မနေ့ကတော့ သူ့ကို ဒေါင်းတည်မောင်းတည်ကြီး အခုကတော့ အသံ
လေးကအစ ချိုသာပျော့ပျောင်းလိုက်တာ။

အခုလို သူ့အပေါ်ကို အမျိုးမျိုးလှည့်ကွက်လုပ်တတ်သည့် အမျိုးသမီး
ကိုလည်း သူဘယ်လိုစိတ်ဝင်စားမှန်းမသိ စိတ်ဝင်စားသွားရပါသည်။ ။

‘ဘာဖြစ်တာလဲ... မက်ရဲ့ ... မင်း ဉာဏ်မများ နဲ့ နော် ကိုယ်ကတော့
မင်းနဲ့ ရေစက်ပါလို့ ဆိုပြီးကတည်းက နောက်ဆုတ်ဖို့ ဆိုတာ ဘယ်
တော့မှ မစဉ်းစားဘူး... ဒီမှာ ... မက် မင်းကို ကိုယ်ဘယ်လောက်အထိ
မျှော်လင့်သလဲဆိုရင် အခု မင်းဝရန်တာကိုထွက်ကြည့်လိုက်...’

‘အင်... ဘာလို့ ထွက်ကြည့်ရမှာလဲ...’

‘ထွက်ကြည့်လိုက် ဆိုရင်ကွာ...’

‘ထွက်ကြည့်တော့ ဘာတွေ့မလဲ...’

‘မင်းတို့ တိုက်ခန်းအောက်မှာ ကားနဲ့ ရပ်နေတဲ့ မိုက်ကယ်’

‘ဟင်... မိုက်ကယ်ဂျက်ဆင်လား...’

‘ဖွီး... ဒီမှာ ... ခပ်မိုက်မိုက်နဲ့ ... ရင်တမမဖြစ်ပြီး ကယ်ပါယူပါပုံပေါက်နေလို့ ... မိုက်ကယ်လို့ ... ကင်ပွန်းတပ်တာ’

‘သိပါဘူး... ရှင်က မိုက်ကယ်ဂျက်ဆင်နဲ့ များ တူလားလို့ ’

‘မင်းနော်... မင်း ကိုယ့်ကိုထွက်တွေ့တော့... မက်’

‘ကောင်းပါပြီရှင်... မနောက ရှင်နဲ့ တွေ့တဲ့ အမျိုးသမီးက ကျွန်မ မဟုတ်ဘူး ဆိုတာ ဘူးပေါ်သလိုပေါ်ပြီပေါ့...’

‘ဟင်...’

အသံကအစ မနောက အမျိုးသမီးနဲ့ ဘာမှ မဆိုင်အောင် နူးညံ့နေခဲ့တာမို့ သူမပြောတာ တကယ်များ လားဆိုသည့် သံသယအတွေးဖြင့် ဝရန်တာကို ဖျတ်ခနဲမော့အကြည့် သူ့ရင်တစ်ခုလုံး ‘ဟိုက်’ခနဲ နိမ့်တုန်သွားတော့သည်။ ။

‘ဟိုက်...’

ဘုရား... သိကြား... နတ်မင်း၊ ဘိုးတော်အပေါင်းတို့ ကယ်တော်မူပါ

။

ဒါလေးက မနောက သူတွေ့ခဲ့တဲ့ အမျိုးသမီး ညီမလေးများ လား ကြည်ပြာရောင် ဝရန်တာလက်တန်းကလေးမှာ လက်ကလေးထောက်ရပ်လိုက်သည့် ဖြူနုသွယ်လျပြီး ချစ်စရာမျက်နှာပိုင်ရှင်လေးသည် သူ စူပါ

မာ့ကတ်မှာ တွေ့ခဲ့သည့် မိန်းကလေးမဟုတ်မှန်းသိလိုက်ရသည့်ခဏအတွင်းမှာ ပဲ တဒိန်းဒိန်းခုန်မြည်နေသည့် နှလုံးသွေးတွေ တန့်ခနဲရပ်တန့်ငြိမ်တိတ်သွားတော့သည်။

ဘာပြောရမှန်းမသိအောင် သူ့မှာ ဖုန်းကိုင်ထားတဲ့ လက်ကလေးတောင် တုန်ချင်သွားသလို အသံကအစ အထစ်ထစ်ဖြစ်သွားတော့သည်။

‘မင်း... မင်းက... မက်ညီမလား... မက်ကို.... အဲဒီလောက်အထိ မရက်စက်ပါနဲ့ လို့ ပြောပေးပါကွာ...’

‘ရှင်... ဘာဖြစ်လို့ တမက်မက်လုပ်နေတာလဲ... မက်က ကျွန်မ... ရှင့်ကိုကျွန်မလုံးဝမသိဘူး... ဒုက္ခပဲ... ရှင်... ကျပ်ပြည့်ရဲ့ လား...’

‘ဟာကွာ... ကျွတ်... လွဲချောမှု... မဖြစ်နိုင်ဘူး... မနေ့က မက်ကိုယ်တိုင် ဒီတိုက်ခန်းထဲဝင်သွားတာ... ကိုယ့်ကိုမလိမ်ပါနဲ့ လို့ မက်ကိုပြောပေးပါ ညီမလေးရယ်... နော်’

ဒုက္ခပဲ...

အခုမှ ဘယ်ကဘယ်လို... ပေါက်ထွက်လာသည့် လူနဲ့ မှ လာပြီး ဖုန်းမှားဆက် တည့်တည့်တိုးရတယ်မသိ။

လူပုံကိုကြည့်ရတာတော့ တကယ် Gentleman ပါပဲ။

နောက်နေတာတော့ မဖြစ်နိုင်...။

မနေ့က ဒီတိုက်ခန်းထဲဝင်သွားတာဆိုတော့ မက်အတွေးတစ်ချက်လှစီခနဲ ဝင်ရိုက်သွားတော့သည်။

မဟုတ်မှ လွဲရော... သူပြောတာ ဒီ ဖြစ်ပြီဆိုတာကို မက်သေချာစွာ

ယုံကြည်လိုက်မိပြီး သဘောကျသလို လွှဲလွှဲကလေး ပြုံးရင်း သူ့ကိုဝရန် တာကနေ စီးမိုးငုံ့ကြည့်လိုက်ရင်းက ဘယ်လိုမှ ဟန်မဆောင်နိုင်လောက်အောင်ပင် အကျယ်ကြီးရယ်လိုက်မိပါတော့သည်။ ။

‘အဟား... ဟား... ရှင်တော့... အညာမိပြီ’

‘ဟင်... ဘယ်လို...’

‘အဲဒါ... ကျွန်မ... သူငယ်ချင်း’

‘ဟုတ်လား’

ဝမ်းသာတလဲ... လှမ်းမေးလိုက်သည့်အသံကြီးက သူ ဒီကို ဘယ်လောက်အထိ ကြွေသွားပြီဆိုတာကို မက်သဘောပေါက် နားလည်စွာဖြင့် ပြုံးလိုက်မိပါသည်။ ။

သူဘာပြောလာဦးမလဲဆိုတာကို မက်တိတ်တိတ်ကလေး နားစွင့်ကျေနပ်နေသည့်အချိန်မှာ ပဲ... သိချင်ဇောကပ်နေသည့် သူ့ရဲ့ အသံကြည်ကြည်လေးကို ကြားလိုက်ရပြန်သည်။ ။

‘မက်... သျှင်စွဲမက်... သူ့နာမည်လေးပြောပြပေးပါနော်’

‘အိုး... ဘယ်ဖြစ်မလဲရှင်... ကျွန်မ... သူငယ်ချင်းလောက် မာနကြီးတဲ့ မိန်းမ ဒီလောကမှာ ရှိမယ်မထင်ပေါင် ကဲ... တော်ပြီ...’

‘ဟား... နေ... နေပါဦး... ကျွန်တော် မေးစရာလေးရှိသေးလို့ ပါ...’

‘အချိန်မပေးနိုင်တော့ဘူးရှင်...’

‘ဟား... ကြီးကျယ်လိုက်တာကွာ... ဟိုတစ်ယောက်နဲ့ ပေါင်းပြီး ဓာတ်လိုက်သွားတာထင်တယ်...’

‘ရှင်... ဘာပြောတယ်...’

‘ဟား... ဆောရီးနော်... ဆောရီး ကျွန်တော်က သူငယ်ချင်းပြော
ပြောလိုက်မိတာ...’

‘ရှင်လို သူငယ်ချင်းမျိုးဆို ရူးတောင်ရူးမယ်...’

‘အဲဒီလောက်ထိလား...’

‘အဲဒီလောက်ထိပဲ...’

ပြောပြောဆိုဆို မက်ဖုန်းပိတ်ပစ်လိုက်ပြီး ဝရန်တာကနေ ချာခနဲ လှ
ည့်ထွက်လိုက်မိသည်။ ။

ဟွန်း ဘယ်လိုအရူးနဲ့ မှ ဒီလာဆုံစည်းရပါလိမ့်...

ဒီ အစား မက် မကျေမနပ် ရေရွတ်နေလိုက်မိသည်။ ။

(၃)

‘ဟေး... ဟေး... ဒါဆို ဒီကောင် တော်တော်ကြီးအိမ်မွဲသွားပြီပေါ့
ဟား... ဟား... ဟား... မှတ်ထား ဒီရူပါတဲ့ ’

မက်ပြန်ပြောသမျှကို နားထောင်ပြီး ဒီ ကိုယ့်လုပ်ရပ်ကိုယ်သဘော
အကျကြီးကျကာ... ဟားတိုက်ရယ်မောလိုက်မိပါတော့သည်

ဒီလို မိုက်ရှူးရဲဆန်သည့် လူစားမျိုးကို အခုလို လှည့်စားလိုက်ရသဖြင့်
ဒီ အကျေခပ်ကြီး ကျေနပ်နေခဲ့မိသည်။ ။

‘မှတ်ထား... အဲ့ဒါ ငါ ပရိယာယ်နဲ့ သူ့ကို ဆုံးမလိုက်တာ မနေ့က သူ
ငါ့နောက်က ကားနဲ့ လိုက်လာလို့ ငါအိမ်ကို တန်းမမောင်းဘဲ နင့်အိမ်ကို
ငါ့အိမ်အနေနဲ့ သူ့ကိုပတ်ပစ်လိုက်တာ... ဟား... ဟား အိသွားပြီ... နင်
သူ့ကို လှလှပပ မလှောင်လိုက်ဘူးလား... ဟား... ဟား... ငါလှောင်ချင်
လိုက်တာကွာ... ဒီကောင်ကို...’

‘သူ တော်တော်ရှက်သွားပုံရတယ် ဒီရဲ့ ... ဖုန်းထဲကနေ ငါ့ကို နင်အ
မှတ်နဲ့ တသသ... ဖြစ်နေတဲ့ သူ့ Feeling တွေက ငါ့ heartကို ရက်ရက်စ
က်စက်ထိသွားပြီ’

‘ဟင်... သေစမ်း... နင့်ကို သတ်မယ်...’

မက် အသည်းပိုလွန်းတာကိုကြည့်ပြီး ဒီ အသည်းယားကာ
ခုတင်ပေါ်က ဖက်လုံးကြီးဖြင့် ပစ်ပေါက်လိုက်တော့သည်။ ။

မက်က ဒီ ပစ်ပေါက်လိုက်သည့် ဖက်လုံးလေးကို အသာတိမ်းရှောင်ရင်း ဒီကို ကရော်ထိုးပြီး သရော်လိုက်သေးသည်။ ။

အဲဒီလို... ကရော်ထိုး သရော်လေ ဒီပိုပြီးအခံရခက်လေဖြစ်သည်။ ။

ဟွန်း... ဒီစကားက သူပြောရမဲ့စကားလား...။

မက်နှင့်ဒီမှာ မတူညီတာဆိုလို့ အဲဒီအချက်ပဲရှိသည်။ ။

ဒါပေမဲ့... မက်ရည်စားထားချင်တာကတော့ ဒီနဲ့ ခံစားချက်ချင်းမတူညီပါ။

မက်က ရည်းစားထားချင်ပေမဲ့ ဒီပါးစပ်ကိုကြောက်ပြီး မထားရဲဘဲ ဒီအပေါ်နွဲ့ဆိုး ဗိုလ်ကျမှုဖြင့် အနိုင်ပြန်ယူခဲ့လေသည်။ ။

ဘယ်လောက်ထိ ဒီအပေါ် မက်ဗိုလ်ကျသလဲဆိုရင် ဒီကြိုက်နှစ်သက်လို့ ဝယ်လာသည့်အဝတ်အစားနှင့် ဖိနပ်... အလှကုန် စသဖြင့် ပစ္စည်းများကို သူကြိုက်ရင် ဒီ ဘယ်လောင် ကြိုက်ကြိုက် ပြန်မပေးတော့ဘဲ ဗိုလ်ကျတတ်လေသည်။ ။

ဒီကလည်း မက် သူမအပေါ် ဘယ်လောက်ဗိုလ်ကျကျ ငယ်ငယ်ကတည်းက အတူစားအတူသွား အတူကစားခဲ့ကြသည့် ငယ်သူငယ်ချင်းကို ညီအစ်မအရင်းလို ချစ်ခဲ့တာမို့ ခွင့်လွှတ်ခဲ့ပါသည်။ ။

ဒါပေမဲ့... အခုလို ယောက်ျားတစ်ယောက်ကို မြင်မြင်ချင်း အရူးအမူး ဖြစ်သည့် မက်ကိုတော့ လုံးဝမကျေနပ်မိတာအမှန်ပင်။

ပြီးတော့ မက်စိတ်ဝင်စားသည့် ယောက်ျားက ဒီကို အသေအလဲစိတ်ဝင်စားခဲ့သူဖြစ်နေခဲ့တာမို့ ခေါင်းနည်းနည်း မူးသွားရပြီဖြစ်သည်။ ။

‘သူက သိပ်စိတ်ဝင်စားစရာကောင်းတယ် ဒီရဲ့ ... အထူးက နင့်ကို

တော်တော်ကြွနေပြီ... ဒီ...'

မက်စကားက ဒီနှလုံးသားတည့်တည့်ကို ပူခနဲပစ်ဝင်သွားလေသည်

။

ဖျန်းခနဲပူတက်သွားသည် အထိ ရှက်မိသွားသည့် ကိုယ့်ကိုယ်ကိုယ်
တောင် ဘယ်လိုကြီး ခံစားလိုက်ရမှန်းမသိ။

ဒီ သူ့ကိုစိတ်ဝင်စားသွားခဲ့ရပြီလားဆိုသည့် အတွေးဖြင့်...

ကိုယ့်ကိုယ်ကိုယ် အကြိမ်ကြိမ်မေးခွန်းထုတ်ကြည့်လိုက် ရင်ခုန်လို
က်ဖြင့် ဒီ ငြိမ်သက်ငေးမောသွားရပြီဖြစ်သည် ။

‘ဒီ...’

မက်က ဒီပခုံးကို လှုပ်ကိုင်သတိပေးခဲ့ရသည် အထိ ဒီရင်ခုန်ငေးမော
သွားရသည့်အဖြစ်ကို မက်ကို ရှက်ရှက်နဲ့ ပိတ်အော်ပစ်လိုက်မိတော့သ
ည် ။

‘ဘာလဲဟ...’

‘ငါမေးနေတယ်လေဟာ... နင့်ကို သူတော်တော်ကြွသွားပြီလို့ ... န
င်ကရော သူ့ကိုမကြွဘူးလား... မရှက်နဲ့ နော်... အသက်နှစ်ဆယ့်ခြောက်
နှစ်ဆယ့်ခုနှစ်ဖြစ်ပြီ ရှင်နေရင် မရတော့ဘူး လွတ်သွားတော့မှာ ...
သိလား’

‘မက်နော်... နင်...’

‘ငါအတည်မေးနေတာ... ဒီရဲ့ နင်လည်း သူ့ကိုကြွသလားလို့ ...’

‘ဘာကိစ္စကြွရမှာ လဲ... တေလေဂျိုးကို...’

သူ တေလေဂျိုးမဟုတ်မှန်း သိသိကြီးနှင့် နိုင်ချင်စိတ်ဖြင့် ပါးစပ်ဖြ

င့် အနိုင်ယူလိုက်တာဖြစ်သည်။ ။

‘ဟယ်... ပြောရက်လိုက်တာ... တေလေဂျိုင်းတဲ့ ... ဟိုကဖြင့် သူ့ကို ... သည်းသည်းကိုလှုပ်နေတာ...’

‘မက်နော်... နင်ဘယ်လိုဖြစ်နေတာလဲ... ရွှေပိုးထမနေနဲ့ ... ဒီလောက်ထိဖြစ်နေတာ နင်လိုက်ကြိုက်ပါလား... အဲဒီကောင်ကို...’

မက်ကိုမထင်မှတ်ဘဲ ပြောလိုက်သည့်စကားလုံးက ဒီနှလုံးသားလေးကို အရှိန်ပြင်းပြင်းပြန်ပြီး ထိမှန်သွားခဲ့ရလေသည်။ ။

‘အင်း... စဉ်းစားရကောင်းမလားဘဲ... အဟင်း... ဟင်း သူသာ ငါ့ကိုကြိုက်ရင် ငါက... ချက်ချင်းပုတ်သင်ညှိမယ် လုပ်ပစ်မှာ ပဲ...’

အရှက်မရှိ ပြောလာသည့် မက်စကားတွေကို ဒီနားရင်းတွေထူထုံးသွားသည် အထိ မကြားရဲဖြစ်သွားခဲ့တော့သည်။ ။

မက်ကတော့ သူ့စကားသူသဘောကျကာ တဟိဟိရယ်ရင်း ဒီကိုယ်လုံးကလေးကို အနောက်ကနေ သိမ်းဖက်လိုက်သေးသည်။ ။

‘ဖယ်စမ်း...’

‘အဲဒီလို... ဆတ်ဆတ်ထိမခံမလုပ်နဲ့ လေ... တော်ကြာ အပျိုကြီးမမဖြစ်သွားတော့ ဘယ်နဲ့ လုပ်မလဲ...’

‘အပျိုကြီးဖြစ်တော့ ဘာဖြစ်လဲ... ငါ့မှာ ဘွားတစ်ယောက်ပဲရှိတာ ဘာအပူမှ မရှိဘူး... ငါ့ပစ္စည်းလည်း ဘယ်သူမှ မမျှရတော့ဘူး...’

ဒီ မခံချင်စိတ်ဖြင့် အနောက်ကနေ သိမ်းဖက်ထားသည့် မက်ကိုယ်လုံးလေးကို တံတောင်ဖြင့် ပိတ်တွက်လိုက်သည်။ ။

‘အား... ဒီနော်... ကြည့်... မုန်းဖို့ ကောင်းတယ်...’

‘ငါ့ကို... အဲဒီလိုဖက်လား ယက်လား မပလူးနဲ့ မကြိုက်ဘူး’

‘အေး... တစ်သက်လုံးမကြိုက်ဘဲနေ... ဟွန်း... ဒီရုပ်ကြီးကယော
ကျားရမှာ လည်း မဟုတ်ပါဘူး... ယောကျ်ားမရရင်တော့ ငါ့အပေါ်ပဲ အ
ဖတ်တင်မှာ တွေးပြီးကြောက်လို့ ပါ’

‘မက်...’

စိတ်ပေါက်ပေါက်နဲ့ ဒီကိုယ်လုံးကို သိုင်းဖက်ထားသည့်မက်လက်က
လေးကို ဆွဲကိုင်မလို့ ကိုယ်လုံးကိုအလှည့် မက်က ဒီကိုဖက်ထားသည့်လ
က်တွေကို ဖြေချပြီး အခန်းထဲကနေ လှစ်ခနဲ ထပြေးသွားပါတော့သည်။ ။

ဒီမှာ သာ မက်အနောက်ကိုမလိုက်နိုင်တော့ဘဲ မက်ပြောခဲ့သည့် စ
ကားတွေအတွက် အမောဆိုသွားပြီဖြစ်သည်။ ။
